

॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ ६० ॥ ६१ ॥ ६२ ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥

त्रिधाचिच्छेदसमरेसहदेवोहसन्निव ॥ सापपातत्रिधाच्छिन्नाभूमौकनकभूषणा ॥ ४२ ॥ शीर्यमाणायथादीसागगनाद्वैशतक्रदा ॥ शक्तिविनिहतादृष्ट्वा
सौबल्यं च भयार्दितं ॥ ४३ ॥ दुहुतुस्तावकाः सर्वे भये जाते ससौबलाः ॥ अथोत्कुप्टं महच्चासीत्पांड्वैजितकाशिभिः ॥ ४४ ॥ धार्तराष्ट्रास्ततः सर्वे प्रायशो विमुखा भव
न् ॥ तान्वै विमनसो दृष्ट्वा माद्रीपुत्रः प्रतापवान् ॥ ४५ ॥ शरैरेनेकसाहस्रैर्वारयामास संयुगे ॥ ततो गांधारैर्गंगपुष्टैरश्वैर्जयेधृतं ॥ ४६ ॥ आससादरणेयांतं स
हदेवोथसौबलं ॥ स्वमंशमवशिष्टं संस्मृत्य शकुनिं नृप ॥ ४७ ॥ रथेन कांचनागेन सह देवः समभ्ययात् ॥ अधिज्यंबलवत्कृत्वा व्याधिपन्सुमहद्भुतः ॥ ४८ ॥ स
सौबलमभिद्रुत्य गार्धपत्रैः शिलाशितैः ॥ भृशमभ्यहनत्कुद्धस्तोत्रैरिव महाहिपं ॥ ४९ ॥ उवाच चैनं मेधावी विगृह्य स्मारयन्निव ॥ क्षत्रधर्मस्थिरो भूत्वा युध्य
स्वपुरुषो भव ॥ ५० ॥ यत्तदा त्वष्ट्यसे मूढग्लहन्नक्षैः सभातले ॥ फलमद्य प्रपश्य स्वकर्मणस्तस्य दुर्मते ॥ ५१ ॥ निहतास्ते दुरात्मानो ये स्मानवहसन्परा ॥ दुर्याध
नः कुलांगारः शिष्टस्त्वं चास्य मातुलः ॥ ५२ ॥ अद्य ते निहनिष्यामि क्षुरेणोन्मथितं शिरः ॥ दक्षाफलमिवा विद्धं लगुडेन प्रमाथिना ॥ ५३ ॥ एवमुक्त्वा महाराज स
हदेवो महोदधेः संक्रुद्धोरणशार्दूलो वेगेनाभिजगाम तं ॥ ५४ ॥ अभिगम्य सुदुर्धर्षः सहदेवो न सौबलः ॥ कृतो विद्धश्च बहुभिः
कुनिं दशभिर्विह्वलचतुर्भिश्चास्य वाजिनः ॥ छत्रं ध्वजं धनुश्चास्यच्छित्वासिह इवानदत् ॥ ५५ ॥ छिन्नध्वजधनुश्छत्रः सहदेवेन सौबलः ॥ कृतो विद्धश्च बहुभिः
सर्वमर्मसुसायकैः ॥ ५६ ॥ ततो भूयो महाराज सहदेवः प्रतापवान् ॥ शकुनेः प्रेषयामास शरवृष्टिं दुरासदां ॥ ५७ ॥ ततस्तु क्रुद्धः सुबलस्य पुत्रो माद्री सुतं सहदेवं
विमर्दं ॥ प्राप्तेन जांबूनदभूषणेन जिघांसुरेकोभिपपातशीघ्रं ॥ ५८ ॥ माद्री सुतस्तस्य समुद्यतं तं प्रांसुवृत्तौ च भुजौ रणाग्रे ॥ भद्रेस्त्रिभिर्युगपत्संचकर्तनना
दचोच्चैस्तरसाजिमध्ये ॥ ५९ ॥ तस्याशुकारी सुसमाहितेन सुवर्णपुंखेन दृढायसेन ॥ भद्रेन सर्वावरणातिगेन शिरः शरीरात्प्रममाथभूयः ॥ ६० ॥ शरेण कर्त
स्वरभूषितेन दिवाकराभेण सुसंहितेन ॥ ततो तमांगो युधिपांडवेन पपात भूमौ सुबलस्य पुत्रः ॥ ६१ ॥ सतच्छिरो वेगवता शरेण सुवर्णपुंखेन शिलाशितेन ॥ प्रावे
रयत्कुपितः पांडुपुत्रो यत्तत्कुरुणामनयस्य मूलं ॥ ६२ ॥ भुजौ सुवृत्तौ प्रचकत्तवीरः पश्चात्कबंधं रुधिरावसिक्तं ॥ विस्पंदमानं निपपात घोरं रथोत्तमात्पाथि
वपार्थिवस्य ॥ ६३ ॥ हतो तमांगं शकुनिं समीक्ष्य भूमौ शयानं रुधिराद्रंगात्रं ॥ योधास्त्वदीया भयनष्टसत्वादिशः प्रजग्मुः प्रगृहीतशस्त्राः ॥ ६४ ॥